

Fluppeke wil naar sprookjesland.

Door Frans Busschots.

Inlichtingen en opvoeringsvoorwaarden: ALMO

Fluppeke wil naar spookjesland.

Toneelspel voor jeugd. 4 bedrijven. 2 decors. 7 dames/meisjes. 8 heren/jongens.
Dit toneelwerk kan makkelijk door kinderen gespeeld worden.

Personen:

Fluppeke	Jongen van ± 10 jaar. Spelvogel. Plaaggeest. Houdt niet van werken.
Papa	Streng vader van Fluppeke en Elsje.
Prins Igor	Een prins uit sprookjesland.
Koning Toetje	De koning uit sprookjesland.
Leraar	Klastitularis van Fluppeke.
Oude prins	
Snoetje	Wachter uit sprookjesland.
Wijze man	
Raad der wijzen	Kan bestaan uit Wijze man, Snoetje en de Oude prins.
Elsje	Braaf meisje van ± 9 jaar.
Mama	
Prinses Zoetje	
4 danseresjes	

Liedje bij het toneelstuk FLUPPEKE WIL NAAR SPROOKJESLAND.

Ik ben Fluppeke van de Hei,
Altijd vrolijk, altijd blij.

Laat ze maar zeggen, laat ze maar doen.
Ik ben Fluppeke altijd blij.

Eerste bedrijf

Decor: eenvoudige woonkamer (tafel, stoelen,), met links een deur naar de keuken, achter deur naar plaats waar de tv staat. Voor de woonkamer een klein voortuintje.

Fluppeke, elsje, Papa, Mama, Leraar, Prins Igor.

Fris muziekje. Licht in de zaal wordt gedoofd; spot op doek langzaam naar max. Volgspot die een klein jongetje volgt (Fluppeke) langzaam naar max. Licht op doek langzaam naar min. Doek wordt geopend, zonder decorverlichting. Aandacht moet bij Fluppeke zijn. Bij gebrek aan een volgspot: een vaste spot in de zaal met regelbare lichtsterkte.

Fluppeke komt van links vooraan, langzaam naar achter, muziek weg. Hier is improvisatie op zijn plaats, de acteur Fluppeke moet voldoende aandacht trekken. Van links achter in de zaal naar rechts vooraan. Fluppeke stelt vragen zoals: “Hebben jullie geen klein meisje gezien?” (mogelijke antwoorden: er zitten hier zoveel kleine meisje of hoe ziet er eruit) “hebben jullie Elsje gezien?” (mogelijke antwoorden: Elsje, wie is dat ? of daar zit een Elsje) Fluppeke kan ook op een andere manier een dialoog aangaan. Uit het gesprek komt naar voor dat niemand Elsje gezien heeft.

Fluppeke naar het podium. De ganse “tocht” van Fluppeke mag max. 2 à 3 minuten duren. Verlichting van scène neemt taak van volgspot over.

Volgspot terug naar midden van zaal (of plaats waar enkele gezellige kleine meisjes zitten.) Licht op minimum. Fluppeke op scène. Alle aandacht op Fluppeke.

Fluppeke	Dag kinderen, allemaal! Hoe gaat het ermee ? Zijn jullie allemaal brave kinderen ? (reacties uit de zaal ja, neen) Hebben jullie mijn zusje niet gezien ? Elsje ?
Elsje	(Is onopvallend van links vooraan opgekomen, in de zaal. Toont naar enkele kinderen haar braaf poesje (of mooi popje). Elsje heeft nu maar weinig aandacht. Wanneer Fluppeke het podium verlaten heeft, is Elsje bij de volgspot aangekomen. Volgspot op max.)
Fluppeke	Elsje is een klein meisje met vlechtjes en sproeten. En haar neus is een klein beetje krom. Hebben jullie een braaf meisje gezien ? Of een stout meisje ? Jaja ! Alle meisjes zijn soms stout. Hebben jullie een vervelend stout meisje gezien ?
Fluppeke	(gemaakt kwaad) Wie roept daar dat ik een stoute jongen ben ? Pas op, hé ! (uitlokken dat men zegt dat Fluppeke een stoute jongen is.)
Fluppeke	Zo . . . Als jullie Elsje niet gezien hebben, dan zal ik ze in de tuin gaan zoeken, misschien is ze daar met dat lelijk klein vervelend poesje aan het spelen.
Fluppeke	(wil rechts vooraan afgaan, bedenkt zich, terug naar zaal toe.) Dag, stoute kinderen ! (steekt tong uit, of dergelijks. Af. Verlichting voortuintje naar schemering.)

- Elsje (Is ondertussen in 't licht van de volgsport gekomen en toont aan de kinderen haar poppetje of indien mogelijk klein mooi poesje. Ze is een lief meisje, Elsje. Ze vraagt de kinderen of ze het poppetje (poesje) niet mooi vinden) Een mooi poesje; een lief poesje. Wil je het even vasthouden ? (dialoog echter beperken. Begeleid door volgsport Elsje naar scène. Verlichting voortuintje op max. Volgsport naar min.)
- Elsje (Lief) Dag, lieve kinderen allemaal ! Ik ben Elsje ! Wat vinden jullie van prinsesje ? Prinsesje is mijn poesje. (Toont poesje. Indien poppetje, dan aangepaste vraag: kan eten, slapen . . .)
- Elsje Hebben jullie Fluppeke niet gezien ? Fluppeke is mijn broertje. Het is een lieve jongen . . . soms. Weten jullie wat een lieve, brave jongen is ? Wat doet die graag ? (Inspelen op reactie) Bloempjes planten in de tuin, de konijnen eten geven, boodschappen doen. De afwas. Zijn er brave jongens in de zaal ? Ja, jullie zijn allemaal brave jongens. (Zet zich neer op bankje vooraan rechts) Fluppeke houdt niet van bloempjes, ze stinken zegt hij. De afwas doet hij ook niet graag en als hij boodschappen moet doen dan koopt gij altijd extra snoepjes en eet die alleen op. O; Ja ! En als hij de afwas doet laat hij opzettelijk borden vallen, doen jullie dat ook ? Neen ? Zie je wel: jullie zijn echte brave kinderen. (Korte pauze) En toch hou ik van mijn broertje, Fluppeke !
- Elsje Van poezen houdt hij helemaal niet. Soms bindt hij potten en pannen met een koord aan prinsesjes staart. En dat is niet leuk ! Soms vind ik hem een pestkop, een etterbuil, een varkenskop, maar ja . . .
- Elsje (Na korte pauze) Hebben jullie mijn . . . lief broertje niet gezien ?
(Antwoord: ja, in de tuin . . .) Langs waar is hij gegaan ? (Wijst naar rechts) Ik zal hem in de tuin wel vinden ! (Af)
- Fluppeke (Op van links vooraan, blijft staan) Dag . . . brave kinderen ! Zeg . . . ik moet jullie iets vragen . . . Jullie zijn toch niet boos op mij, hé ? Hebben jullie . . . Elsje gezien ? (Antwoord: ja / neen ze is in de tuin, ze zoekt je. . .) O ! Ze is naar de tuin, dan komt ze wel terug !
- Fluppeke (Papiertje uit broekzak) Ik heb een liedje gemaakt. Maar alleen kan ik het niet zingen. Willen jullie meezingen ? (bekijkt papiertje) Heel makkelijk !
- Fluppeke (leest met nadruk) Ik ben Fluppeke van de Hei. Altijd vrolijk, altijd blij. Laat ze maar zeggen, laat ze maar doen. Ik ben Fluppeke, altijd blij !
- Fluppeke Simpel hé ! Ja, als 't moeilijk was dan kon ik het zelf niet.
- Fluppeke (zingt tekst, kinderen mogen meezingen.) Nog een keer. Ook stoute meisjes mogen meezingen ! (zingen samen)
- Fluppeke Dat was prachtig ! De jongens konden precies toch iets beter zingen. Gefeliciteerd jongens ! Meisjes dat kan nog iets beter. Willen nu de meisjes eens alleen zingen ? Goed ? (meisjes zingen samen met Fluppeke : ik ben Fluppeke van . . .) Goed zo !

Fluppeke (tast in broekzak, vindt koord) Kinderen, weten jullie wat ik met een koord doe ? Een poes mag je toch wel plagen, hé ?

Elsje Fluppeke ! Fluppeke ! (Als Elsje opkomt dan steekt Fluppeke de koord vlug weg.)

Elsje (Op, nog met poesje in haar handen) Ha, daar ben je ! Je hebt beloofd een mooi stevig bakje te maken voor wat hooi te zorgen voor prinsesje. Ze is toch lief, hé Fluppeke ?

Fluppeke Dat is waar. Ze is lief. Ze heeft gisteren mijn kommetje lekkere pudding uitgegeten. Dat was héél lief !

Elsje Poesjes lusten ook pudding. En jij had reeds drie kommetjes uit.

Fluppeke Dat kan . . . Ik tel niet zo makkelijk, zusje. Maar er was nog plaats voor een vierde kommetje chocolade pudding. Jij met je lelijke poes !

Elsje En jij bent een gulzigaard, een slokop ! Jij denkt alleen maar aan jezelf !

Fluppeke Poezen moeten muizen vangen en ratten !

Elsje Daar is prinsesje veel te klein voor.

Fluppeke Dan moet ze maar kleine muizen vangen.

Elsje Jij houdt niet van poezen.

Fluppeke Neen !

Elsje (Kwaad) Jij . . . Jij . . . bent een varkenskop !

Fluppeke (Kwaad) En jij . . . Jij . . .

Elsje (onderbreekt Fluppeke, wendt zich tot de zaal) Kinderen, vinden jullie ook niet dat Fluppeke een vervelende jongen is ? Meisjes; ik heb gelijk hé ? Het is een pestkop hé ? Stout Fluppeke, stout Fluppeke ! (scanderend met zaal)

Fluppeke (tot jongens in de zaal) Jongens: ik heb een vervelend zusje, is het niet ? Een verwaand wicht. Zeg een luid: vervelend kind, vervelend kind ! (scanderend)

Elsje (Wil met gebalde vuisten Fluppeke op de borst slaan, Fluppeke verweert zich, net voordat een gevecht zou beginnen komt papa de woonkamer binnen. Papa is echt boos)

Papa (boos) Wat gebeurt er hier allemaal ?

Elsje Papa, Fluppeke . . .

Papa (onderbreekt) Zwijg, Elsje !

Fluppeke Papa, Elsje . . .

Papa (onderbreekt) Zwijg, zeg ik je !

Papa Waarom maken jullie nu weer ruzie ? En moet dat op straat gebeuren ? Vooruit naar binnen ! Vlug ! (Elsje gevolgd door Fluppeke gaat de woonkamer binnen. Papa volgt met vlugge bewegingen.)

Papa (boos tot Fluppeke) En dat is nu de laatste keer geweest ! Of horen jullie niet goed ?

Fluppeke (gelijktijdig) Ja, papa !

Elsje

Papa (met nadruk) Ja, papa, ik zal braaf zijn. Vooruit !

Elsje Ja, papa, ik zal braaf zijn. (goedkeurend geknik van papa.)

Fluppeke En ik ook !

Papa (tot Fluppeke) Ja, papa . . .

Fluppeke (tegen zijn goesting) Ja, papa, ik zal braaf zijn ! (papa is nu tevreden)

Papa (tot Elsje) En is je huiswerk al klaar ? (schudt neen) En moet poesje niets meer eten ?

Elsje Prinsesje lust chocoladepudding, maar . . .

Papa Dan geef je haar chocoladepudding en dan je huiswerk ! Vooruit !

Elsje (plagend tot Fluppeke) Zeker twee kommetjes ! Bm !

Papa (tot Fluppeke) En jij ?

Fluppeke Ik moet ook . . . mijn huiswerk . . .

Papa Jij kunt eerst je fiets reinigen, dan het werkhuis uitvegen en dan je huiswerk.

Fluppeke (tot publiek) Zo gaat het hier altijd ! Juffrouw Elsje voor haar straf huiswerk maken. Dat moet toch gebeuren. En ik . . . mijn fiets . . . had ik het geweten had ik hem gisteren met de tuinslang afgespoten. En . . . de boel opruimen . . . wat anderen vuil maken moet ik opkuisen ! Ik zou veel liever voor mijn straf Suske en Wiske lezen. En dan die stomme poes die MIJN pudding mag opeten. Niet eerlijk, hé ?

Papa (boos) Wel ? Vooruit ! Mars !

Elsje (tot poesje) Kom, prinsesje, lekkere pudding. Fluppeke lust dat toch niet ! (af door de deur achter)

Fluppeke (af door achterste deur, ongelukkig)

Papa (zet zich neer, leest de krant)

Mama (op lang deur keuken, links. Met een handdoek in de hand) Wat was dat lawaai hier allemaal ?

Papa (kijkt op van de krant) Och ! Kinderen . . .

Mama Ik dacht . . . wat zou er nu weer gebeurd zijn ?

Papa (kijkt terug naar z'n krant)

Mama (terug naar de keuken.)

(geluid van een auto die stopt, deur die open en toe slaat. De keurig geklede schoolmeester van Fluppeke met aktentas onder de arm komt rechts vooraan op. Begroet.)

Papa Goede avond, meester !

Leraar (met stijl) Goede avond, Mijnheer Verbraeken ! Mag ik even binnen ?

Papa Natuurlijk ! Wat mag ik u aanbieden ? Koffie ? Thee ?

Leraar (verontschuldiging) Dank u, ik heb niet zoveel tijd . . . Ik kom . . . Uw zoon Fluppeke. (Zet zich op de aangewezen stoel)

Papa (een beetje geëxciteerd) Wat is er met mijn zoon ? Hij heeft toch goede cijfers ?

Leraar Dat is het hem juist. Uitstekende cijfers, behalve voor . . . orde, tucht, gedrag . . . enfin . . . het is voor mij ook niet prettig, mijnheer Verbraeken. Ik dacht . . . Ik moet toch in de buurt zijn . . .

Papa En wat is er dan concreet met mijn zoon ?

Leraar Ja . . . (zucht) Neem het mij a.u.b. niet kwalijk. Mijnheer Verbraeken . . . Het is een plaagbeest, gespecialiseerd in het zaaien van wanorde. Nu gisteren: gedurende de les van geschiedenis zet hij een kikker onder de pullover van Marleen Dubois, de dochter van de notaris. Heel de klas stond op stelten.

Papa Om één kikker, meester ?

Leraar Was het maar dat ! Even later kwaakte het langs alle kanten. Wel 10 kikkers, mijnheer Verbraeken. Mijn les over de Middeleeuwen . . . een echte kikkerpoel !

Papa (lacht. Wanneer de leraar naar hem kijkt is hij ernstig.)

Leraar En iedere dag is het wat anders. Meisjes met vlechten zijn helemaal niet veilig in zijn buurt. Och !

Papa 't Zijn kinderen, meester. We zijn ook jong geweest.

Leraar (staat op) Als u eens met uw zoon wilde praten . . .

Papa Ik zal zorgen dat het in de toekomst de spuitgaten niet meer uitloopt. Bedankt voor uw komst, meester.

Leraar Nog een goede avond, mijnheer Verbraeken.

Papa (Staat op; begeleidt de leraar tot aan de voorkant. Leraar waardig met aktetasje rechts vooraan af. Geluid van weggrijdende auto. Papa zet zich neer, lacht.)

Papa Tien kikkers.

Mama (vanuit de keuken op met keukenhanddoek in de handen) Wie was dat ?

Papa De schoolmeester van Fluppeke. Hij kwam reclameren. Ons Fluppeke had . . .

Mama Jij bent niet streng genoeg. Jos ! Hij heeft een sterke hand nodig. Wat moeten de mensen van ons wel denken ? En wat zal er van onze zoon later terecht komen ?

Papa Ik zal er eens mee praten.

Mama Eens goed op de knie leggen !

Mama (af en aanstonds terug op) En al dat werk dat door MIJN handen moet.

Elsje (op met geopend boek, naar papa toe, heeft problemen met huiswerk.) Papa . . . (doet lief, toon boek) Dit . . . begrijp ik niet. Wil je . . .

Papa (bekijkt schrift)) Maar dat is toch eenvoudig, Elsje. Zie je . . .

Elsje (wijst) Dan moet dat sommetje . . . daar staan, en . . .

Papa Neen, neen ! (korte pauze) Kijk ! (toont aan) Dit . . . moet je zo . . .

Elsje Nu begrijp ik het. En dan komt die 24 onder die 37 te staan !

Papa Juist. Eindelijk.

Elsje (gelukkig) Het zit er in. Bedankt papa ! (blij af)

Papa (zet zich gemakkelijk, heeft veel belangstelling voor bepaald krantenartikel.)

Mama (op uit keuken, vermoeid, kwaad) Bergen afwas hebben wij. Bergen ! En ik moet het altijd alleen opknappen. (Geen reactie van papa)

Mama (tot papa) Als jij nu ook eens IETS deed !

Papa (gestoord, krant dicht) Jij met je afwas ! Bij mijn grootouders dronk met uit één tas – de koffie komt toch uit één pot. En 's middags zette men één grote pan op tafel en iedereen kreeg één vork !

Mama En men dronk om de beurten uit de tas ?

Papa Natuurlijk.

Mama Dat zal dan wel een heel grote tas geweest zijn. Wij hebben vele tasjes, borden, . . .

Papa (geen antwoord)

Mama (werpt handdoek naar papa) Vooruit, helpen ! (af naar keuken)

Papa (staat op) Nog geen tijd om de krant te lezen ! (wil naar keuken gaan, bedenkt zich.) Fluppeke moet maar wat helpen ! (roep) Fluppeke ! Fluppeke ! (denkt na) Waar kan die snotneus zitten ? (legt handdoek op tafel)

Fluppeke (traag op) Heb je geroepen, papa ?

Papa Is de fiets in orde ? (Fluppeke knikt) En het opvegen . . . (gebaren van bijna gedaan) In orde ! (Fluppeke is blij, denkt dat hij nu gedaan heeft) Als je nu nog een beetje helpt in de keuken. (geluid van vallende borden)

Fluppeke Als ik nog enkele minuutjes wacht, papa . . . (geluid van borden)

Papa (werpt handdoek naar Fluppeke) Vlug ! (Fluppeke met tegenzin naar de keuken; papa leest terug de krant) Tegen de bal stampen moeten ze doen ! (korte pauze) Doelen maken ! (een rustig muziekje kan een momentje van rust in de woonkamer onderlijnen)

Elsje (op met huiswerk, ziet rustige papa genietend van zijn krant) Papa ! (geen antwoord) Papa ! (papa kijkt gestoord op) Papa, . . . ik . . .

Papa Wat nu weer ?

Elsje Als ik nu drie kilogram appels neem, en twee kilogram peren, dan . . .

Papa Kom hier: (bekijkt boek) Drie kilogram appels kosten 60 fr. en twee . . .

Fluppeke (komt uit de keuken, met handdoek) De bergen afwas zijn verdwenen. (ziet Elsje) Stom wicht ! (werpt handdoek op Elsjes hoofd, wil naar achteren gaan)

Papa Fluppeke !

Fluppeke Ik . . .

Mama (vanuit de geopende keukendeur) Jos, nu moet je toch eens komen kijken. De afloop van de spoelbak is verstopt. (papa naar de keuken) Je moet daar eens wat aan doen ! (papa af)

Fluppeke (plagend tot Elsje, tellend met de vingers) Twee plus twee is . . . euh . . . zes ! Eén klein ezeltje en . . . (hoort papa uit de keuken terugkomen, stopt met plagen)

Papa (in de deuropening) Dat is werk voor een loodgieter !

Papa (ziet dat Fluppeke Elsje plaagt) Weer ! Jij bent toch een plaagbeest. (denkt na, ziet borstel staan) Er liggen hier bergen stof. Neem de borstel en een vuilblik, vooruit ! (papa bestudeert papieren van Elsje. Fluppeke veegt de vloer, mama komt uit de keuken)

Mama (tot Fluppeke) Dat is goed, Fluppeke ! Geef straks de keuken ook een extra beurt. (wil naar de achterkamer gaan, terug tot papa) Zeg, Jos,

verspeel je tv-programma niet. Allemaal beestjes. En vandaag gaat het over de Afrikaans olifant. (mama achter af)

- Papa (tot Elsje) In orde nu ? (Elsje knikt, ruimt de papieren op, af. Papa bladert in de krant, kijkt op polsuurwerk, krant vlug bij elkaar met krant naar achter)
- Papa (Net voordat hij afgaat) En geef die twee witte koningen straks wat hooi ! (af)
- Fluppeke allemaal beestjes. Witte olifanten en Afrikaanse konijnen. (zet zich neer)
- Prins Igor (een prins uit Sprookjesland, met kroon op hoofd, prinselijke houdingen, een tasje in de linkerhand, komt rechts vooraan op. Loopt rond blokje hout, zet zich neer, neemt breiwerk dat een sjaal moet worden en voorlopig reeds 20cm lang is. Begint ijverig te breien, zonder veel talent. Na enkele seconden staat hij op, maakt al breiende een rondje rond het houten blokje waarop hij zat, zet zich terug , breit verder)
- Fluppeke (neemt borstel tussen de benen als een heks met vliegende bezemsteel, probeert te vliegen, veegt wat, ‘vliegt’ terug, en ziet dan de breiende prins Igor)
- Fluppeke (verwonderd) Hé ! Wat is dat , Wie is dat ? (vliegt door de eetkamer en dat tot hij bij de breiende prins is.)
- Fluppeke (tot Igor) Hallo ?! (Igor doet alsof hij niets hoort of ziet)
- Prins Igor (staat op met veel ritueel, maakt dansje rond zitje, zet zich terug neer)
- Fluppeke (bekijkt Igor als een vreemd wezen) Hallo ?! (geen antwoord)
- Fluppeke Dit lijkt wel een carnavalsprins ! Maar die breien toch niet ? Neen, een échte prins kan het niet zijn. (nadenkend) Een vogelverschrikker !
- Prins Igor (kwaad) Ik ben een echte prins ! (doet verder zonder Fluppeke nog een blik te gunnen.)
- Fluppeke (tot zaal) Die heeft het goed te pakken ! (bootst na) Ik ben een échte prins. (doet breien na) En ik ben Fluppeke.
- Fluppeke Fluppeke van de Hei, koning van alle vliegende borstelstelen. (zet zich neer, links van Igor, gezicht naar Igor toe)
- Fluppeke (na korte pauze) Ben jij een echte prins ?
- Prins Igor Ja ! (doet verder)
- Fluppeke En van waar kom je ?
- Prins Igor Van sprookjesland.
- Fluppeke Is dat ver ?
- Prins Igor Stomme vraag.

Fluppeke Is het daar mooi ?

Prins Igor (geen antwoord)

Fluppeke Wonen daar nog veel échte prinsen ?

Prins Igor Stomme vraag.

Fluppeke (staat op, niet bepaald vriendelijk) Jij bent een rare zeg ! Stomme vraag, geen antwoord. Zijn ze in sprookjesland allemaal zo vriendelijk ?

Fluppeke (na korte pauze) Ik heb nog nooit een echte prins gezien . . .

Prins Igor (legt breiwerk neer, wil praten) Goed, Fluppeke. Ik wil met je praten.

Fluppeke Vertel eens wat van dat sprookjesland.

Prins Igor In sprookjesland wonen al de figuren waarover jij in sprookjesboeken kunt lezen. Roodkapje en de Wolf, Hansje en Grietje, Assepoester, Doornroosje . . .

Fluppeke In welk sprookje hoor jij thuis ?

Prins Igor (staat op) Prins Igor en Prinses Zoetje. (zet zich terug)

Fluppeke Nooit van gehoord. En jij bent die . . . prins Igor ? (Igor knikt)

Fluppeke En . . . Is het daar . . . plezant . . . in sprookjesland ?

Prins Igor Heel plezant !

Fluppeke Altijd ?

Prins Igor Bijna altijd.

Fluppeke Geweldig. (denkt na) Alle dagen lekkere chocoladepudding. Kan dat ?

Prins Igor Natuurlijk !

Fluppeke Niet moeten werken, lekker eten . . . en huiswerk maken ?

Prins Igora Bijna nooit.

Fluppeke Dat lijkt mij enig, buiten gewoon ! Sprookjesland, een plaats waar je nooit vervelende karweien moet opknappen, waar alles plezant is. Geen vervelende leraar, geen papa- generaal, geen mama met bergen afwas, geen zusje dat mij altijd plaagt. Vrij zijn. Alleen doen wat je graag doet. Hoera, altijd vakantie ! (danst rond, blijft voor Igor staan) Zo is het toch in Sprookjesland, prins Igor ?

Prins Igor Ja, bijna altijd.

Fluppeke Hoera, hoera ! En zou ik echt naar sprookjesland kunnen ?

Prins Igor Ik denk het wel.

Fluppeke En is dat ver ? Met de fiets, met de trein , met de boot ? (Igor lacht)

Fluppeke En wanneer kan ik naar sprookjesland ? Vandaag ? Morgen ? vandaag ?

Prins Igor Misschien.

Fluppeke (enthousiast) Hoera ! Hoera ! Geweldig ! (plots zakelijker) Vandaag ? . . . Nu ?

Prins Igor Waarom niet . . . Misschien.

Fluppeke Vooruit dan maar . . . zijn we weg ?

Prins Igor Zo vlug al ? Moet je geen koffer pakken ? Van iemand afscheid nemen ? Een briefje schrijven ?

Fluppeke Neen, neen, niets meer. Weg van hier ! (plots nuchter, lacht) Een klein ogenblikje, lieve prins Igor ! (loopt naar links vooraan, af)

Prins Igor (haalt schouders op, breit verder, doet dansje rond houten zitje, breit verder.)

Fluppeke (terug met appel in de hand) Ik ben klaar.

Prins Igor (aarzelend) Zo vlug ?

Fluppeke Zeg nu niet dat Sprookjesland niet bestaat en dat jij maar een doodgewone landloper bent ?

Prins Igor Zie je . . . Het is niet gebruikelijk dat mensenkinderen in Sprookjesland komen wonen . . . ik weet niet of dat wel mag van de koning. Misschien . . . als je een papiertje wilt tekenen, waarop staat dat je vrijwillig bent meegegaan en er altijd wilt blijven wonen . . .

Fluppeke (bekijkt papiertje, leest vluchtig, tekent) In orde ?

(Igor neemt papiertje aan, bestudeert handtekening van Fluppeke. Op dat moment loopt de poes door de voortuin, van links naar rechts, net achter Fluppeke en Igor. De poes is in dit geval een nabootsing van Elsjes Prinsesje op wieltjes, met potten en pannen aan de staart gebonden. Igor kijkt zéér verwonderd toe, Fluppeke is gelukkig. Poes rechts af.)

Prins Igor Wat was dat ?

Fluppeke De poes van Elsje.

Prins Igor En dat lawaai ?

Fluppeke Een moderne fietsbel. Het schijnt dat in Zwitserland de koeien ook zoiets hebben.

Prins Igor (schudt afkeurend met hoofd, bergt breimateriaal in tasje.)

Fluppeke Kinderen vinden jullie dat niet fantastisch ? Sprookjesland ! Zou dat echt waar zijn ? (reactie: ja/nee) Altijd feest ! Nooit meer bergen afwas moeten afdrogen. Nooit meer . . . Altijd feest. Voor ik met prins Igor naar Sprookjesland reis . . . zingen we nog eenmaal mijn prachtig liedje ?

Jullie zingen toch allemaal mee ? Ja, goed ! (zingen samen) Ik ben Fluppeke (muziek laatste blad)

Prins Igor (vindt het liedje mooi)

Fluppeke Dank je wel, kinderen, dat was prachtig ! (tot Igor) En nu naar Sprookjesland ! Waar nemen we de trein ?

Prins Igor Trein ? Moet je eerst de 2 witte konijnen geen hooi meer geven, afscheid nemen van Elsje ?

Fluppeke Sprookjesland, sprookjesland ! Altijd maar spelen en smullen en geen boze leraars met grote nullen.

Prins Igor (tot kinderen) Maar . . . of het écht zo plezant zal zijn . . . dat weet ik niet ! (Igor met waardige houding recht vooraan af. Fluppeke volgt, net voordat hij afgaat draait hij zich eens om en dan plots vlug af.)

Doek.

Tweede bedrijf

Decor: De troonzaal van de koning van Sprookjesland. Links en achter bestaat uit ronde toegangspoorten, langs waar men naar bepaalde sprookjes kan gaan. De toegangspoorten zijn in frisse kleuren geschilderd, vb. lichtblauw en met gouden letter met de ronding van de boog meegeschreven de namen van al de sprookjes vb. Hansje en Grietje, Repelsteeltje, Sneeuwwitje, De gelaarsde kat, enz. De toegangsruimte van bepaalde bogen is afgesloten met een beeld uit dat sprookje. Sommige bogen worden gebruikt. Links midden: bankje. Recht midden: De troon van koning Toetje. De verlichting dient uit meerdere kleuren te bestaan, zodat het decor op bepaalde plaatsen andere kleurschakeringen heeft. Ook achtergrondmuziek kan de sprookjessfeer stimuleren. Wanneer het doek opengaat: decorverlichting op min. Bepaalde kleuren belichten ieder een stukje. De combinatie van de kleuren is belangrijk. Samen met “hemelse” muziek evolueert de verlichting naar max.

Prins Igor en Fluppeke komen links vooraan op, het voor de plaats waar de toegangsbogen beginnen (het voortuintje in decor 1), blijven links vooraan staan, Igor draagt tasje, Fluppeke zijn appel.

Prins Igor (fier) En dit is dan Sprookjesland !

Fluppeke (weet niet waar naar kijken) Formidabel, en waar wonen Hansje en Grietje ?

Prins Igor (wijst naar toegangspoort waarop Hansje en Grietje geschreven staan.) Als je door die poort gaat, dan ben je er zo !

Fluppeke En Sneeuwwitje en de 7 dwergen ?

Prins Igor (wijst naar andere toegangspoort) Daar ! Zie je al die namen ? En daar heb je . . .

Fluppeke Repelsteeltje, en daar de Gelaarsde kat en daar . . . (loopt rond, bekijkt al de namen) Dat is enig, geweldig . . . en waar is jouw Sprookje, Prins Igor ?

Prins Igor (wijst naar rechts) Ik woon nog wat verder. Er zijn duizenden en duizenden sprookjes. En mijn sprookje is niet zo bekend.

Fluppeke En voor wie is die prachtige zetel ?

Prins Igor Voor onze koning.

Fluppeke En mag ik daar eens gaan inzitten ? (Igor haalt de schouders op, Fluppeke snelt naar de zetel toe, bewondert, zet zich neer, koninklijke houding.)

Fluppeke (plechtig) Treedt nader, prins Igor !

Prins Igor (speelt mee, gaat voor de troon staan.) Om u te dienen, majesteit !

Fluppeke Waar was jij al die tijd, prins Igor ?

Prins Igor In mensenland, majesteit.

Fluppeke En is het daar mooi ?

Prins Igor Niet zo mooi als in Sprookjesland, majesteit !

Fluppeke En zijn de mensen vriendelijk ?

Prins Igor Meestal wel, sommige mensen zijn vervelend, eigenwijs, denken alleen maar aan zich zelve !

Fluppeke Zoals mijn papa, mijn papa , Elsje, de leraar, Jantje van de burens, en (Fluppeke wandelt rond) Maar hier is alles prima ! Het is precies alsof ik in de hemel ben. Zie je geen engeltjes, prins Igor ?

Prins Igor Rustig, Fluppeke, misschien zie je aanstonds wel honderd zwarte duivels met lange gekrulde staarten.

Fluppeke Dan bind ik aan iedere staart een moderne fietsbel, zoals bij Elsjes poes !

Prins Igor Ik hoop maar dat je het hier altijd naar je zin zult hebben.

Fluppeke Wat je me nu zegt, Prins Igor ! Nu pas voel ik dat ik begin te leven. Ik voel me als een slak die uit haar huisje kruipt, als een kikker die uit een modderpoel springt, als . . . euh . . .

Prins Igor Jij bent zo enthousiast ! Weet je wel zeker dat je hier wilt blijven ? Nu kunnen we nog terug. Ik scheur het papiertje stuk en er is niets gebeurd.

Fluppeke (lacht) Neen, prins Igor, hier wil ik blijven, voor altijd !

(de achtergrondmuziek wordt nu dreigender en dreigender en wanneer de muziek bijna op volume is, vermindert de verlichting, lichtflitsen maken het zo mooie Sprookjesland spookachtig.)

Prins Igor (rondkijkend) Dat is ongewoon. Wat mag dat te betekenen hebben ?

Fluppeke Misschien een storing in de computer van Sprookjesland.

(Igor en Fluppeke kijken nu angstig rond, staan kort bij elkaar. Licht plots uit, er wordt een groot net over Fluppeke en Igor geworpen, licht terug aan.)

Fluppeke (angstig) Genade ! Wat gebeurt er ? Genade !

(geen muziek meer. Verlichting blijft zwak en spookachtig.)

Snoetje (op van links, gekleed als bewaker met pet “sprookjesland”, triomfantelijk terwijl hij de uiteinden van het net vasthoudt) Aha ! Ik heb jullie gevangen !

Prins Igor Wat heeft dit allemaal te betekenen ?

Snoetje Jullie zijn mijn gevangenen ! Jullie pret is uit ! Haha ! (verlichting langzaam terug naar normaal)

Prins Igor Ik ben prins Igor !

Snoetje Nooit van gehoord. En die wijsneus is zeker de koning van een vreemd land ?

Prins Igor (autoritair) Luister eens, wachter: jij maakt ons onmiddellijk los of er staat je nog wat te wachten ! Dat beloof ik je !

Snoetje Losmaken, losmaken ? Jullie zijn mijn gevangenen ! (danst van vreugde rond. Van achter recht komt de oude prins op. Prachtig gekleed, met kroontje. Steeds voorovergebogen met handen op de rug. Met bril. Ondanks leeftijd een figuur die ontzag afdwingt. De oude prins denkt alleen te zijn, danst op een voet in een kringetje, draairichting volgens uurwerkwijzer. Verandert na een rondje van richting. Op een voet naar zetel van de koning. Met veel geste in zetel zitten. Kijkt door grote bril en ziet dan de wachter, Fluppeke en Igor. Glijdt uit de zetel en met kleine pasjes naar het drietal toe. De Oude prins ziet niet meer zo best. Blijft op een meter van het drietal staan. Ziet ze nu duidelijk.

Oude prins Wel heb ik van mijn lang en gelukkig leven al ooit zoiets gezien ? Als dat die goede prins Igor niet is. Wachter, dat zal prinses Zoetje niet goedvinden !

(Bazuingeschal. Van achter rechts komt koning Toetje op. Een échte koning. Links en rechts twee danseresjes. De danseressen blijven voor de troon staan. De koning zet zich neer in de zetel, klapt in de handen. Danseresjes gaan in kring staan, handen in de heupen, afwachtende danshouding. Trage ritmische muziek, waarop de danseressen met hoofd bewegen. De koning ziet de bewaker, Fluppeke, Prins Igor en de Oude prins.)

Snoetje (fier) Twee gevaarlijke spionnen, majesteit.

Koning Hallo, prins Igor !

Prins Igor Dag, . . . majesteit !

Koning (tot wachter) Maak de gevangenen vrij !

Snoetje (wijst) Spionnen, majesteit !

Koning Vooruit man, zie je dan niet dat dit prins Igor is ? (tot Prins Igor, terwijl de wachter traag het net verwijderd.) En vordert het breiwerk, Igor ? (lacht. Het net is nu weggenomen, de bewaker houdt het in de handen.)

Prins Igor (toont breiwerk) Al 20cm, majesteit.

Koning (tot wachter) Je kunt gaan, beste man !

Snoetje (groet, af)

Koning (beweegt hoofd ook op het ritme van de muziek.) (tot Igor) Je bent wel wat uitleg verschuldigd, is het niet Igor ?

Prins Igor Ja, majesteit.

Koning Voor de dag ermee, man !

Prins Igor Zoals u weet heb ik een speciale opdracht . . .

Koning Dat heb je mooi geformuleerd, Igor. Ga verder !

Prins Igor Op een zekere dag kwam ik in een klein dorpje en zag een klein jongentje dat ongelukkig was. En die jongen vroeg mij of hij mee mocht naar Sprookjesland. Ik dacht dat hij bij ons misschien gelukkige kon zijn. En meteen had ik dan een bewijs dat ik in mensenland was.

Koning En hoe heet die jongen ?

Prins Igor Fluppeke, majesteit.

Oude prins (lacht luid) Hahaha ! Fluppeke ! Hahaha !

Koning (lacht luid) Hahaha ! Huppeke !

(4 danseressen lachen mee op maat van de muziek)

Hahaha, hahahaha !

(steeds luider en vlugger.)

Prins Igor (verontwaardigd) Maar majesteit !

Koning (roept) Stilte ! (plotse stilte treedt in, danseressen blijven staan, muziek stopt.)

Koning (tot Igor) Wie heeft jou de toestemming gegeven om een mensenkind mee naar Sprookjesland te brengen ? (geen antwoord) In Sprookjesland horen alleen sprookjesfiguren thuis. We hebben hier soms al miserie genoeg met boze heksen, met zeerovers, en wat nog allemaal. Een mensenkind, Igor ?! (Igor buigt nederig het hoofd) Hoe moeten we dit probleem nu oplossen ?

Koning (denkt na, heeft plots een idee) Wachter, wachter !

Snoetje (komt haastig op)

Koning Wachter, laat de Raad der Wijzen ogenblikkelijk hier komen !

Snoetje Ja, majesteit. (af)

Oude prins (kijkt naar Fluppeke, schudt het hoofd) Huppeke ! (maakt een huppelende beweging naar rechts achter met de bedoeling af te gaan) Hup-pe-ke ; Hup-pe-ke ! (af)

Koning (tot Igor) In afwachting dat de Raad der Wijzen de nodige beslissingen treft, mag je op een bankje gaan zitten, prins Igor. En neem je beschermeling Huppeke maar mee.

Prins Igor Fluppeke ! Flup-pe-ke, majesteit.

Koning Goed, goed. Huppeke, Fluppeke !
(Fluppeke volgt Igor die vooraan links op een bankje plaats neemt.)

Koning (kijkt naar de danseresjes, klapt in de handen.) Waar wachten jullie op ?
(danseresjes stellen zich op voor een dansje. Kan bijvoorbeeld een volksdans zijn- muziek is voldoende verkrijgbaar- of een dansje volgens de mogelijkheden van de spelers. Een kort dansje volstaat. Kunnen eventueel ook meerdere dansers zijn.)

Koning (na het dansje) Dat was prachtig ! (danseresjes stelling zich terug op rond de troon.) Prachtig, niet, prins Igor ?

Prins Igor (afwezig) Ja, majesteit !

Koning Dat klinkt niet overtuigd Igor.

Prins Igor (enkele pasjes in de richting van de koning) Ik voel nog altijd dat net over mijn hoofd, majesteit.

Koning (lacht) Dat komt allemaal wel in orde, Igor ! De Raad der Wijzen vindt wel een oplossing.

Prins Igor (zet zich terug neer.)

(de drie wijzen komen op. Kan gespeeld worden door: Wijze man, Wachter Snoetje, Oude prins. Opkomst moet indruk maken. Lange baard, grote bril, hoge hoed . . . Iedereen draagt een klein stoeltje in de rechterhand, linkerhand op de rug. Muziekje waarop ze het volgend dansje kunnen doen. Ze zetten hun stoeltje neer in een driehoek, zijde : 1.5 meter. Stoeltje wordt gelijktijdig neergezet met beide handen. Maken nu dansje met linkerhand aan het voorhoofd, rechterhand aan het stoeltje, draaien in Wijzerszin rond de stoeltjes, zetten zich neer, kijken naar elkaar. Praten heel zachtjes met elkaar, maken nu met linkerhand in de buurt van linkeroor een afkeurend gebaar. Kijken gelijktijdig naar Fluppeke en Igor. Terug twee rondjes rond stoeltjes. Zetten zich neer. Spraken terug met veel handgebaar met elkaar. Dansen beurtelings steunend op linker-en dan rechters, draaien rond in wals pasje, de drie dansers verspreiden zich in stervorm (de Oude prins links vooraan, de wachter Snoetje rechts vooraan, en de Wijze man rechts achter in de hoek.) Eens ze in hun hoekje aangekomen zijn draaien ze op maat van het muziekje terug naar hun stoeltje en laten zich dan moe neervallen, hoofd tussen handen.)

Koning (na einde muziekje) Dat was mooi ! De Raad der Wijzen kan dansen, maar problemen oplossen, kan dat ook ?

Wijze man Majesteit, al dansende denken we na over de problemen die we moeten oplossen.

Koning (ongeduldig) Dat zal wel. En hoe lossen we de problemen op ?

Wijze man We moeten nog een klein beetje nadenken, majesteit.

Koning Genoeg nagedacht. (stapt van troon naar voorzijde van scène.) Kinderen, prins Igor, heeft een grote fout begaan. Waarom moest hij een mensenkind mee naar Sprookjesland brengen ? Wat moeten wij met prins Igor en dat mensenkind doen ? Je zou kunnen zeggen dat het toch zo erg niet is. Juist, maar morgen komen er nog mensenkinderen en dan nog en nog. En wat komen ze hier doen ? Rondlopen, alles in de war sturen. Jagers die de boze Wolf komen plagen, oude vrijsters die een mooie prins willen trouwen, terroristen die bommen komen laten ontploffen, en wat nog allemaal ! Sprookjesland is geen Disneyland.

Koning (zet zich neer, klapt in de handen, de 3 wijzen gaan op een rij staan, achter hun stoeltje.)

Koning Wel, heren ?

Wijze man (doet pasje voorwaarts) Prins Igor heeft een grote fout begaan ! Hij dient gestraft te worden. Niet waar ? (kijkt naar de twee andere wijzen.)

Twee wijzen (samen) Ja, gestraft. Zwaar gestraft !

Wijze man Majesteit, . . .

Drie wijzen (maken met linkerhand een ronddraaiende beweging) . . . Wij zijn het roerend eens !

Koning En dat (wijst naar Fluppeke) Mensenkind ?

Drie wijzen Ook straffen. Roerend eens (gebaren)

Koning Dat is mooi ! Zo hoor ik het graag. En hoe zwaar zal die straf zijn ?

Wijze man Daar moeten we nog over nadenken.

Koning Vlug wat en denkt eraan dat ik een voorbeeldige straf eis.

Wijze man (tot de 2 andere wijzen) Kom, wij zullen vlug beslissen. (beginnen het dansje van daareven, maar dan veel vlugger. De koning wendt zich ondertussen tot de kinderen)

Koning Kinderen, ik vind dat prins Igor en Huppeke... Fluppeke streng dienen gestraft te worden. Vinden jullie dat ook niet ? Voor altijd in de gevangenis dat zou een mooie straf zijn ! (koning zet zich terug op zijn troon. De drie wijzen hebben ondertussen vlug hun dansje gedaan, gaan terug voor de koning in houding staan.)

Wijze man Wij hebben nagedacht. Het mensenkind willen wij nog een kans geven.

Koning Wat ?!

Wijze man Ja, ziet u . . .

Koning Een voorbeeldige straf ! Dat eis ik ! Of willen jullie zelf in de gevangenis, achter dikke tralies ?

Wijze man Majesteit, wijsheid mag zich nooit laten overheersen door vooroordelen of . . .

Koning Wat durf jij te zeggen . . . Ik ben de koning !

(Wijze man maakt een buiging, doet twee passen achteruit, zodat de 3 wijzen nu op een rijtje staan, samen een buiging, nemen hun stoeltje klaar om af te gaan, net zoals ze opgekomen zijn.)

Koning Halt !

(de 3 wijzen blijven staan.)

Koning Kom terug ! (de 3 wijzen stellen zich terug op. Korte pauze.)

Koning Wat is jullie voorstel ?

Wijze man Majesteit, al de kinderen van heel de wereld houden van sprookjes en nu is er één mensenkind – waarschijnlijk door een onschuldige omstandigheid- in Sprookjesland terecht gekomen en u zou dat mensenkind in de gevangenis zetten . . .

Koning (staat op, wandelt rond) Juist ! Vertel verder !

Wijze man Het eenvoudigste is natuurlijk dat mensenkind gewoon terugsturen. Terug naar mensenland.

Koning Misschien, misschien.

Prins Igor (naar de koning) Majesteit . . . maar dat mensenkind wil hier blijven wonen . . . voor altijd.

Koning Ja ? Maar dat kan . . . achter dikke tralies ! Juist ! (lacht)

Prins Igor Het mensenkind Fluppeke houdt van sprookjes. Wilt écht kennismaken met de échte sprookjesfiguren.

Wijze man Ook daar hebben we rekening mee gehouden. Als het mensenkind slaagt in een toelatingsexamen, dan mag het blijven. BUITEN de gevangenis.

(Igor zet zich terug naast Fluppeke, die Igor bedankt voor zijn tussenkomst.)

Koning Wat bedoel je daarmee, Wijze man ? (zet zich)

Wijze man Een ogenblikje, majesteit !

(Wijze man neemt papiertje en balpen, keert zich tot de twee andere wijzen, discuten druk, Wijze man noteert, keert zich terug tot de koning.)

Wijze man Ik heb 6 vragen opgesteld. Weet het mensenkind al de juiste antwoorden dan mag hij blijven. Anders . . .

Koning Anders . . . de gevangenis ! (lacht) Kom hier, Mensenkind !

 (de drie wijzen stellen zich met het gezicht naar zaal op één rij. Fluppeke gaat voor de troon van de koning staan, prins Igor begeleidt Fluppeke.)

Wijze man (leest) Eerste vraag. Hou je van lekkere taart ? (koning trekt boze gezichten naar de Wijzen. Zulke vraag . . .)

Fluppeke (knikt) Ja, van heel lekkere taart; liefst met veel slagroom.

Wijze man Tweede vraag: Wil je altijd in sprookjesland blijven wonen ? (voordat Fluppeke kan antwoorden, toont prins Igor een briefje aan de koning en aan de 3 wijzen: allen knikken, Igor steekt briefje weg.)

Wijze man Vraag drie: Graag dansen.

Koning Wat een stomme vraag ! Ik word hier voor de gek gehouden !

 (de 3 wijzen stellen zich op voor hun dansje, nodigen Fluppeke uit. Ze vormen nu een vierkant. Dansen dansje van de Wijzen. Vanaf het begin van het dansje komt prinses Zoetje, de dochter van de koning op. Zij vindt het jammer dat Fluppeke niet slaagt in de proef.)

Koning Stop ! (roept) Wachters ! Wachters ! Grijp dat mensenkind. De gevangenis ! Zonder lekkere taart. (tot Fluppeke) Je kunt jaren leren dansen. (demonstreert, zet zich terug neer.)

Prins Igor Majesteit.

Koning Zwijg, prins Igor ! Wachters !

Zoetje (naar de koning toe) Papa ! Papa !

Koning Prinses Zoetje ! Jij hier ? Jij hoort hier niet !

Zoetje Papa, mag ik met dat mensenkind dansen ?

Koning Jij, dansen ?

 (prinses Zoetje neemt Fluppekes hand en danst met hem. Eerst vlot het niet maar plots heeft Fluppeke het te pakken. Vreugde bij de Wijzen, ontgoocheling bij de koning.)

Zoetje Was dat niet prachtig, papa ?

Koning Het leek op dansen, ja.

Zoetje Papa !! (is ook extra vriendelijk tegen Igor.)

Koning Nu goed, net genoeg. Volgende proef !

Wijze man (leest) Soms eens willen werken.

Koning Hoe dikwijls is dat ?

(Wijze man laat opzettelijk een zakdoekje vallen, Fluppeke ziet de zakdoek niet vallen. Ziet de zakdoek wat later liggen, raapt vlug op. Wil die aan prinses Zoetje geven, die schudt met het hoofd, Fluppeke geeft de zakdoek aan de Wijze man die de zakdoek aanneemt. Handgeklap van de aanwezigen, behalve de koning.)

Wijze man Geslaagd, geweldig !

Koning Wat een grap.

Wijze man Proef 5. Kunnen zingen.

Koning Een goede vraag. Vooruit mensenkind !

Fluppeke (denkt na, stapt dan naar het publiek toe, begint te zingen.) Ik ben Fluppeke . . . (onderbreekt zich zelve.) Kinderen, zingen jullie mee ? (zingt) Ik ben Fluppeke . . .

Koning Ja, ja . . . zingen.

Wijze man Proef 6. Gehoorzaam zijn.

Prins Igor (Tot Fluppeke) Eigenlijk je sterkste zijde niet . . . hé !

Wijze man Er gebeurt niets, hoera !

Zoetje (zacht) Fluppeke, kom hier staan ! (wijst) Kus me ! (Fluppeke aarzelt, kust de prinses. Ook prins Igor wil een kusje, maar de prinses reageert niet. De drie wijzen kijken nu naar elkaar, fluisteren zachtjes, plots beslist : ze applaudisseren.)

Wijze man Geweldig ! Mensenkind, welkom in Sprookjesland !

Koning Een ogenblikje ! Ik beslis !

Wijze man U aanvaarde de voorwaarden, majesteit. En Fluppeke is glansrijk geslaagd.

Koning En wat doen we met prins Igor ?

Wijze man Prins Igor ?

Koning Ja, Prins Igor !

Wijze man Laat ons even nadenken. (de 3 Wijzen bewonderen het breiwerk, meten met handspannen de lengte, knikken, bekeuren.)

Koning Nadenken !

Wijze man We zijn het roerend eens. Prins Igor moet zijn vorige straf volledig ondergaan ! Geen genade ! Maar omdat hij het mensenkind naar hier gebracht heeft kunnen wij hem niet straffen.

- Koning Daar kan hij later nog voor gestraft worden. Voor Fluppeke is er echter nog een groot probleem: hij hoort in geen enkel sprookje thuis.
(algemene verslagenheid bij de Wijzen)
- Zoetje Papa, het is geweldig dat jij daaraan gedacht hebt.
- Koning Zie je wel ! Zie je wel ! Een koning hoeft niet altijd dom te zijn, niet waar, Raad der Wijzen ?
- Zoetje Het is echter zo papa, dat vroeger, voordat er sprookjesboeken werden verkocht, alle sprookjes maar vertellingen waren; die van de ene aan de andere verteld werden. Niet gedrukte sprookjes weigeren zou niet eerlijk zijn. En wie weet: misschien zullen de drie Wijzen straks het verhaal van Fluppeke wel opschrijven. (de drie Wijzen knikken)
- Snoetje (tot kinderen) Mag Fluppeke in Sprookjesland blijven ? (antwoord: ja, ja)
- Koning En toch blijf ik erbij: een mensenkind hoort hier niet. (tot kinderen) Hij zal hier niet lang blijven. Daar zorg ik wel voor ! Ik praat eens met de boze Wolf, of de reus, of de 40 rovers, of . . . misschien bedenk ik wel iets, en misschien krijgt hij wel heimwee naar huis, Elsje . . .
- Snoetje (uitnodigend) Kom, Fluppeke ! (muziek met vogeltjes. Fluppeke samen met prinses richting poort waar boven staat MODERNE SPROOKJES, gevolgd door de 3 Wijzen die dansen, Igor zet zich neer en breit, de 4 danseressen volgen Fluppeke 2x2, de koning sluit de rij, en draait zich eerst nog eens om naar de kinderen.)
- Koning Dat mensenkind moet terug naar mensenland ! (af)

(Verlichting vermindert terwijl alleen met uitzondering van Igor de scène verlaten, tenslotte dooft ook de spot die op de breiende prins gericht is.)

Doek.

Derde bedrijf

Decor: Zelfde decor als 2.

Enkele dagen later. Geluid van vogeltjes. Fluppeke en prinses Zoetje wandelen onder de poort MODERNE SPROOKJES door, richting zaal. Fluppeke blijft staan.

Fluppeke (tot prinses) Dat Sprookjesland zo mooi is, dat kan ik nu nog altijd niet geloven. Het is enig. Het lijkt wel alsof ik droom.

Zoetje Fluppeke ! Jij malle jongen !

Fluppeke Het lijkt wel alsof ik in de hemel rondwandelen.

Zoetje De hemel ?

Fluppeke Ja, de hemel ! Alleen de rijstap met gouden lepeltjes ontbreekt.

Zoetje Jij hebt het hier dus helemaal naar je zin ?

Fluppeke Ja !

Zoetje En wil je hier voor altijd blijven ?

Fluppeke Natuurlijk ! Geen zorgen, geen problemen. Altijd feest.

Zoetje En . . . denk je niet meer aan mensenland ?

Fluppeke Neen.

Zoetje Nooit ?

Fluppeke Nooit.

Zoetje Aan die gele bloempjes in jullie voortuintje ?

Fluppeke Wie heeft je dat verteld ?

Zoetje Prins Igor.

Fluppeke Neen . . . Hier zijn meer bloemen en ze zijn ook mooier, ruiken aangenamer.

Zoetje En aan je zusje, denk je ook nooit meer ?

Fluppeke Neen, waarom zou ik aan haar denken ?

Zoetje Zo even voor het slapengaan . . . heel eventjes maar ?

Fluppeke Waarom zou ik ?

Zoetje (wandelt naar voorzijde van scène) Je maakte wel altijd ruzie met je zusje, maar Elsje was toch lief, of niet soms ?

Fluppeke Elsje . . . (even stilte) Elsje . . . Neen, mensenland dat is voorbij. Zonder Sprookjesland kan ik niet meer leven. Alles is hier enig, onvoorstelbaar. De lucht is hier blauwer, de bloemen geuriger, niet moeten werken, altijd lekker eten, en dan al die sprookjesprinsen . . . Spreek me nooit meer van mensenland, wil je ?

Zoetje Misschien zie je Sprookjesland mooier dan het is. De lucht is zo blauw als je die in verbeelding kleurt. En bloemen zijn overal prachtig. Ik denkt toch dat je je nog wat zult moeten aanpassen. Werk je echt niet graag ?

Fluppeke Ik niet graag werken . . . Waar haal je dat vandaan ?

Zoetje Ik . . . vermoed het maar.

Fluppeke (kwaad) Doe ik misschien mijn best niet ?

Zoetje Jullie en mensenland zijn rare wezens !

Koning (op, vriendelijk) Dag Huppeke- Fluppeke, dag lieve dochter. (streelt prinses Zoetje, dan vermanend) Niet te lief zijn met Fluppeke. Jij hoort thuis in hetzelfde sprookje als prins Igor, denk daaraan !

Zoetje Maar papa toch !

Koning (tot Fluppeke) En bevalt Sprookjesland je nog altijd zo geweldig ?

Fluppeke Iedere dag kom ik op andere plaatsen, in andere sprookjes . . .

Koning Ieder sprookje is een wereldje op zijn eigen. Verveel je je soms niet ? Je zou eens wat willen werken vermoed ik ? (Fluppeke knikt traag ja) Dat is goed !

(prins Igor komt bescheiden op, blijft op achterplan, breit. De oude prins, zeer plechtig komt op, gevolgd door de 2 andere Wijzen.)

Oude prins Een mooi weertje, majesteit.

Koning Niets speciaals. Wat zon, een aangenaam windje . . . gewoon.

Oude prins Ja, een mooi weertje met een zacht windje. Een beetje stofferig. (kijkt naar de 2 andere Wijzen.)

Wijze man (kijkt naar Snoetje) Wij zijn het roerend eens !

Wijzen (samen, gebaren) Roerend eens !

Wijze man En stof vliegt, zweeft. Vliegt, vliegt en . . . valt. (kijkt naar de schoenen van de koning) Er zijn zo van die kleine stofdeeltjes op uwe koninklijke schoenen gevallen, majesteit.

Koning Echt ? Kan dat waar zijn ?

Wijzen Ja, majesteit ! (Wijzen naar de schoenen van de koning)

Koning Dat is ongehoord !

Oude prins Weg met dat stof ! Zou dat van mensenland komen ?

Wijze man Wie van mensenland komt weet toch hoe dat stof moet verwijderd worden !

Koning Maar dan is dit een enige gelegenheid voor Huppeke- Fluppeke. Kom ! (duidt Fluppeke naderbij te komen. Haalt uit iedere broekzak gelijktijdig een grote stofdoek, zwaait er mee) Jij geniet van het voorrecht mijn koninklijke schoenen te mogen poetsen. (zwaait met de doekjes als waren met wimpels. Hij plaatst de linkervoet vooruit, neemt een afwachter houding aan. Fluppeke aarzelt wat doen. Prinses Zoetje moedigt aan. Fluppeke besluit de schoenen te reinigen, knielt bij de vooruitgestoken linkervoet van de koning.)

Koning (laat poetsdoek uit linkerhand vallen) Linkervoet !

Koning (Fluppeke begint te poetsen. Nieuwsgierig dansen de drie wijzen rond de koning en Fluppeke. Wanneer de linkerschoen gereinigd is, neemt de koning met een vlugge beweging de poetsdoek terug en zet de rechtervoet vooruit, laat de rechter poetsdoek vallen. Op dat moment veranderen de drie wijzen van draairichting met hun rondedansje. Eind van het poetsen, met ritueel steekt de koning 2 poetsdoeken in zijn broekzakken.)

Oude prins (terwijl de koning zijn schoenen laat bewonderen) Maar dat is mooi !

Wijze man En mijn schoenen dan ? (toont schoenen) Brr ! Stof !

Snoetje Stof ! Ik word er allergisch van !

Koning Fluppeke ! Schoenen kuisen !

(Wijze man zet linkervoet vooruit, afwachter houding. De koning met enkele vlugge passen achter Wijze man, haalt uit linker broekzak de poetsdoek, laat die vallen en Fluppeke begint te poetsen. Zelfde ritueel als bij de schoenen van de koning. De twee andere wijzen kijken met belangstelling toe – handen op de rug. Na het poetsen de doeken weg. Fluppeke is ongelukkig.)

Koning Prachtig ! Prachtig !

Snoetje Stof ! Stof !

Prins Igor (veert recht) En mijn schoenen ! En mijn schoenen !

Zoetje (tot Igor) Wat jij aan je voeten hebt zijn geen schoenen ! Dat zijn zeven mijlslaarzen. (Igor zet zich vernederend neer, breit verder. Koning in zetel.)

Oude prins Er vliegt hier te veel stof rond, ik zie niet meer wat ik zeg.

Koning Jaja, een borstel en vegen maar, Fluppeke ! (vlug van zetel, duwt Fluppeke een borstel in de handen. De prinses geeft Fluppeke moed.

Fluppeke veegt zonder geestdrift. De drie wijzen bewegen zich op het ritme van het vegen. Plots breekt de borstelsteel.)

Koning Aha ! Ook dat is voorzien. (geeft Fluppeke een andere borstel. De drie Wijzen dansen ieder met een borstel. Koning ziet dat Fluppeke gedaan heeft) Prachtig !

(dansers weg, ook borstel van Fluppeke weg. De oude prins komt terug op.)

Oude prins Mijn haren ! (wrijft haren wild door elkaar) Wat een wanorde ! Wat een miserie ! (tot Fluppeke) Kun jij mijn haren niet eens mooi kammen ?

Koning Natuurlijk ! Fluppeke kan dat ! (haalt grote kam uit broekzak – lijkt wel een onuitputtelijk magazijn.) Vooruit, Huppeke Fluppeke !

(Fluppeke kijkt hulpeloos naar de prinses, die hem wat in het oor fluistert. De oude prins zet zich in een houding zodat haren kammen makkelijk is.)

Wijze man

En Snoetje (op, stellen zich op een rij met de Oude prins) Haren kammen, o, ja ! (Fluppeke maakt er seriewerk van. Kam in de hoogte en dan alles drie tegelijk, vlugge bewegingen. Na het kammen komt de koning met een spiegel aandraven. Hij houdt de spiegel voor de drie Wijzen, iedereen heeft wat af te keuren. De prinses neemt de spiegel uit de koning zijn handen, draait de spiegel om.)

Zoetje Mooi gedaan, nietwaar heren ? (de drie wijzen knikken, spiegel achter zetel.)

Oude prins (kijkt naar schoenen) Stof ! Stof ! Hoe is dat mogelijk !

Snoetje Ik hou niet van stof.

Koning (trionfantelijk, met 2 poetsdoeken klaar in de handen.) Schoenen poetsen !

Zoetje (kwaad tot de koning) Papa, dit gaat te ver ! Dat dit een plannetje is heb ik al lang door. (kwaad tot de drie wijzen) Jullie moesten je schamen ! (rukt de koning de 2 poetsdoeken uit de handen, geeft die aan de Wijze man.) Hier, schoenen poesten ! Vlug !

Koning (tot Wijze man) De jeugd, mijn beste ! De jeugd ! (neemt poetsdoeken en steekt ze in zijn broekzakken. De drie wijzen en de koning verlaten de scène. Bedroeft zet Fluppeke zich neer, prinses troost hem. Fluppeke wil niet getroost worden, prinses af. Op de achtergrond het muziekje: ‘Ik ben Fluppeke van de Hei . . . ‘ Prinses terug op gevolgd door de 4 danseresjes.)

Fluppeke (kijkt naar de danseresjes, wat mankeren die ? schoenen poetsen ?)

Zoetje Ze komen voor je dansen, je wat moed geven !

(de 4 danseresjes dansen een klein dansje. Even geniet Fluppeke van het dansje, dan wendt hij zich af. Prinses doet de danseresjes teken om weg te gaan. Ook prinses af.)

- Fluppeke (kijkt naar de zaal, denkt aan thuis. Traag) Elsje. Elsje ! (zet zich neer, weent.)
- Zoetje (terug op) Je weent, Fluppeke . . .
- Koning (zelfvoldaan op met grote taart. Treft voorbereidselen om de taart op te eten, haalt het een en ander uit zijn zakken.)
- Fluppeke (barst uit) Ik wil naar huis, Elsje, lief poesje, de . . . witte konijnen . . . (naar de koning die echter geen aandacht schenkt, de taart weet je . . .) Ik wil naar huis. Ik bent een goede koning . . . (koning luistert niet. Fluppeke kwaad) U bent een opgeblazen kikker !
- Koning Wat ? Jij durft mij te beledigen ?
- Fluppeke Jij bent geen echte koning !
- Koning (kwaad) War durf jij te zeggen ? (op dat lawaai komen de drie wijzen af, zetten zich achter de troon)
- Oude prins Wat gebeurt hier ?
- Fluppeke Ik wil terug naar huis.
- Zoetje (bemiddelend) Papa, luister even !
- Koning Prinses Zoetje !
- Zoetje Fluppeke heeft gelijk, papa !
- Koning Wat durf jij te zeggen. Jij zegt dus dat ik een opgeblazen kikker ben ?
- Zoetje Papa, een koning is iemand die aandacht heeft voor wat men vraagt . . .
- Koning Aha ! Dat is al iets anders. Kikkers ! (tot Fluppeke) Vooruit, vertel !
- Fluppeke Ik wil naar huis.
- Koning Waarom ?
- Fluppeke Het is hier allemaal anders dan thuis. Ieder sprookje is een wereldje op zich zelve. Niemand heeft hier tijd voor mij. Alleen met prinses Zoetje kan ik praten.
- Koning Dat was voorzien. Vraag verworpen.
- Fluppeke (na korte pauze) Elsje was helemaal geen pestkop. Ze plaagde soms alleen maar graag. Papa was soms wel eens boos, maar eigenlijk . . . een lieve papa. En mama . . . was lief en zij kom toch zo mooi vertellen. En de poes van Elsje was echt schattig en ze kom zo vriendelijk met haar tong likken . . . Ik wil terug naar huis.

Koning (lacht) Uitgesloten ! (kijkt naar de Wijze man) Wat zeg jij van mijn taart ? Ziet er lekker uit, hé ?

Fluppeke (luid) Ik wil naar . . .

Koning (van zetel naar Fluppeke toe, grijpt hem vast.) Jij hebt hier helemaal niets te willen. En daarbij, jij hebt je niet aan de afspraak gehouden. Je bent een luiaard, een vervelend en stom mensenkind. Je mag best een lesje krijgen ! Jij blijft !

Fluppeke (op zijn knieën) Majesteit, ik . . . ik (snikt het uit, hoofd tegen de knieën) Majesteit . . . ik . . . Elsje . . . Ik zal nooit meer . . . (snikt, koning is ondertussen gaan zitten.)

Koning (voor zich uit.) Dat begint indruk op mij te maken . . .

Fluppeke Ik zal nooit meer . . . (snikt)

Zoetje (helpt Fluppeke recht, troost hem. Tot koning) Papa !

Koning Neen, prinses Zoetje ! Hij blijft. (wil weggaan)

Zoetje Misschien vlucht ik met Fluppeke naar mensenland ! Ik . . .

Koning Ik zal je op mijn knie leggen ! Jij durft !

Zoetje Papa, heb jij er wel eens aan gedacht wat er gebeuren indien al de ziekten van mensenland naar Sprookjesland zouden komen, zoals jaloersheid, afgunst, gebrek aan liefde . . . (koning zet zich terug neer)

Zoetje Sprookjes zijn er om kinderen blij en gelukkig te maken. Ook al is Fluppeke soms . . . nogal eigenaardig, een klein beetje lui, soms ongehoorzaam . . . ook voor hem bestaat Sprookjesland. (korte pauze) Ook Fluppeke heeft recht op blijdschap, vriendschap, geluk. Laat hem terugkeren naar de aarde, naar mensenland. Daar kan hij zijn eigen sprookje schrijven. De kennismaking met Sprookjesland zal hem beslist helpen een brave jongen te worden.

Koning (na korte pauze) Neen, neen , neen !

Wijzen (kijken naar elkaar, in koor) Ja, ja , ja !

Koning (staat op, onderbreekt) Misschien ! Misschien ! Maar dan moet prins Igor bestraft worden. Haha ! Ja, zo gebeurt het ! En dat mensenkind ? Waarom zou ik dat niet terugsturen ?

Prins Igor Genade, majesteit !

Koning Dat heb ik vandaag nog gehoord !

Fluppeke Majesteit, als ik terug naar mensenland mag dan ben ik u zéér dankbaar; maar als prins Igor daarvoor in de gevangenis moet, dans wens ik te blijven. Zet mij dan maar gevangen.

Zoetje Hoor je, papa. Fluppeke is helemaal niet zo slecht als jij zegt. Trouwens in mensenland zijn geen slechte kinderen. Kinderen houden van sprookjes en . . .

Koning Goed, goed, prinses Zoetje. Raad der Wijzen, wat moet ik doen ?

Wijzen (terwijl ze beginnen te dansen) Wij moeten . . . eens nadenken.
(Prins Igor krijgt een hand van prinses Zoetje, maken plaats voor de dansende Wijzen, ook de 4 danseresjes komen op dansje.)

Doek.

Vierde bedrijf

Zelfde decor als eerste bedrijf. 's Avonds. Doek open. Geen verlichting in de woonkamer. Fluppeke en prins Igor komen van de zaal naar het podium. Geen van beiden is enthousiast. Prins Igor heeft nog zijn breiwerk bij.

- Prins Igor (op trapje, kijkt naar Fluppeke die voor trapje staat) Je lijkt wel moe, Fluppeke ? (geen antwoord)
- (prins Igor zet zich op een bankje neer. Verlichting op Igor langzaam naar max. Fluppeke boven aan trapje.)
- Prins Igor (lacht) Zo een stevige knaap als jij, en zo vlug moe !
- Fluppeke En jij bent nooit moe ?
- Prins Igor Soms een héél klein beetje. Jij lijkt wel een slapende olifant. (bootst trage olifantenpassen na)
- Fluppeke Erg vriendelijk ben jij ook niet, prins Igor !
- Prins Igor Ik zeg alleen graag wat ik denk. En als dat je kwetst . . .
- (Fluppeke zet zich naast Igor op het bankje. Igor begint met zijn breiwerk.)
- Prins Igor (vriendelijker) Je bent nu al bijna thuis. Nog even . . . wat inspanningen . . . (geen antwoord) En hoe vond je Sprookjesland ?
- Fluppeke Niet slecht.
- Prins Igor Je was toch enthousiast . . . de eerste dag . . .
- Fluppeke Ja . . .
- Prins Igor Waar je zo van gedroomd hebt . . . al die sprookjesfiguren . . . Was dat niet mooi ?
- Fluppeke Mooi wel, maar ik hoopte te kunnen blijven. Ik had het me helemaal anders voorgesteld.
- Prins Igor Lekker eten en nooit moeten werken ? Ja, dat kan ik me voorstellen. Weet je, vroeger was ik baardsnijder. Iedereen die in Sprookjesland woont en een te lange baard had moest regelmatig naar mij komen. Stel je voor, de hele dag maar baarden snijden. Rosse, grijze, met krulletjes, bokkenbaarden en noem maar op. En op zekere dag begonnen die baarden maar sneller en sneller te groeien en ik maar knippen en knippen en dan werd die schaar maar botter en botter. Ik had bijna geen tijd meer om te slapen. En dan droomde ik van mensenland. Ik dacht: daar moet men nooit werken, altijd lekker eten en plezier maken. Hoe meer ik naar mensenland verlangde, hoe sneller de baarden groeiden.

Dan besliste de koning en de Raad der Wijzen, van mij naar mensenland te sturen bij Wijze van straf. En als ik terug kwam moest ik een bewijs meebrengen dat ik wel echt in mensenland was. Jij was mijn bewijs. Ook moest ik 2 meter scherp breien, maar wanneer is dat ding nu 2 meter lang ?

- Fluppeke Blijf in mensenland.
- Prins Igor Dat kan niet. Mensenkinderen horen in mensenland thuis, sprookjesfiguren in Sprookjesland. Blijf van Sprookjesland lang dromen, blijf van Sprookjesland houden. Maar jouw geluk ligt hier . . . in mensland. . . Elsje, de witte konijnen . . .
- Fluppeke (recht) Elsje . . .
- Prins Igor (recht, lacht) Je houdt van je zusje, Elsje. Goed zo ! Willen we maar verder gaan ?
- Fluppeke Ben je niet meer moe ?
- Prins Igor Jij was moe, ik een klein beetje.
- Fluppeke (eerst een stapje in de richting van het huis.) Wat zal men thuis zeggen ? (licht op woonkamer langzaam aan, op bankje minimum)
- Prins Igor IS dat jouw huisje niet ?
- Fluppeke (ontgoocheld) Er is niemand thuis.
- Prins Igor Je dacht dat men met wimpeltjes zou zwaaien om je te verwelkomen ?
- Elsje (van achter decor) Fluppeke ! Fluppeke !
(Fluppeke antwoordt niet, prins zet zich neer op bankje en breit verder, Fluppeke staat voor de woonkamer.)
- Elsje (van links vooraan op, kwaad.) Fluppeke ! Waarom antwoord je niet als ik roep ? (Fluppeke antwoordt niet) Fluppeke, ik kan het deurtje van het konijnenhok niet openkrijgen.
- Fluppeke (bekijkt Elsje, na enkele seconden) Dan moet je harder trekken. (draait zich om, Elsje links vooraan af)
- Mama (vanuit de halfgeopende keukendeur) Fluppeke ! De afwas ! Een hele berg ! (mama terug naar keuken)
- Fluppeke (kwaad tot Igor) Er is niets veranderd. Helemaal niets veranderd ! (prins Igor haalt de schouders op, Fluppeke terug naar de woonkamer toe.)
- Papa (op) Fluppeke ! Fluppeke ! (toont pakje) Dit pakje moet dringend naar Jan, onze buurman, gedaan worden. Jij bent jong en kunt vlug lopen ! Haast je ! (papa legt pakje op tafel, af)
- Fluppeke (kwaad naar Igor toe) Jij met je Sprookjesland ! Je hebt me bedrogen ! Ik kan beter van huis weglopen ! Neen, jij ! (kwaad voor de prins)

Zoetje (komt op dat moment links vooraan op, is héél lief) Hé, Fluppeke !
(Fluppeke draait zich om)

Fluppeke (kwaad) Jij . . .

Zoetje (héél lief) Hé, Fluppeke ! (prinses naar Fluppeke toe, streelt hem) Dit is je laatste kans, Fluppeke ! Je houdt van Elsje en je bent boos op haar, je mama vraagt hulp in de keuken en . . .

Fluppeke En papa gebruikt me als postduif.

Zoetje Jij bent de liefste jongen die ik ooit gezien heb ! (kijkt hem in de ogen)
Help Elsje . . .

Fluppeke En papa en mama en . . .

Zoetje Kom, Fluppeke, jij bent een lieve jongen ! (Fluppeke begint te lachen)

Elsje (op van links vooraan, vragend) Ik kan dat deurtje maar niet openkrijgen en de konijntjes hebben zulke honger !

Zoetje Vooruit, Fluppeke ! Wees lief !

Fluppeke (naar Elsje toe) Meisjes kunnen ook niets alleen doen ! (Fluppeke kijkt naar de prinses die hem aanmoedigt, Fluppeke met Elsje af.)

(Elsje is dankbaar. De prinses kijkt Fluppeke na, bewondert dan het breiwerk van Igor, is lief tegen Igor. Fluppeke en Elsje terug op, blijven links vooraan staan.)

Elsje Bedankt, sterke broer ! (vrolijk af)

Mama (vanuit de keukendeur) Fluppeke, de afwas ! (mama terug af)

(Fluppeke kwaad, de prinses troost Fluppeke)

Fluppeke Ik altijd maar werken !

Zoetje Vraag Elsje ! Ze zal wel helpen !

Fluppeke Dat denk je maar !

Zoetje Je kunt het toch eens vragen !

Fluppeke (roept Elsje) Elsje ! Elsje !

Elsje (links vooraan op) Wat is er nu weer ?

Fluppeke Mama heeft weer bergen afwas. En ik dacht als jij en ik . . .

Elsje (eerst nadenken, dan enthousiast) Hé !Ja ! Dat is een goed idee. Wij samen met de borden werpen. Komaan ! (Elsje naar de woonkamer, de keuken, af)

Zoetje Zie je . . . dat had je niet verwacht, hé ?

(Fluppeke naar woonkamer, keuken, af)

Mama (uit de keuken naar de woonkamer, bekijkt alles) Fluppeke ! Kom eens hier !

Fluppeke (vanuit de geopende keukendeur) Ja, mama ?

Mama Je moet met de borstel eens goed vegen ! Stof !

Fluppeke En de afwas dan ?

Mama Dat doet Elsje wel !

Papa (op lang achter) Fluppeke, wanneer ga je nu dat pakje wegdoen ?

Mama (tot Fluppeke) Doe maar eerst dat pakje naar de buurman.
(Fluppeke neemt pakje vast.)

Mama En blijf niet te lang weg.

Fluppeke (met pakje voorbij de prinses) Er is niets veranderd. (recht vooraan af.)

(Mama terug naar de keuken, papa bekijkt de krant. Schoolmeester sportief gekleed met fiets aan de hand komt links vooraan op. Met petje. Een beetje houterig, moe van het fietsen. Papa ziet de leraar, treedt tegemoet.)

Papa Hé, dag meester !

Leraar Dag mijnheer Verbraeken ! Ik was toevallig in de buurt . . .

Papa Kom d'er in !

(papa en leraar samen in de woonkamer, met een gebaar nodigt papa uit tot zitten.)

Mama (uit de keuken, ziet leraar) Dag, meester !

Leraar Dag, mevrouw. Weet u waaraan ik dacht wanneer ik daarnet in deze buurt kwam ? Aan het prachtige opstel dat Fluppeke gemaakt heeft. Ja, echt prachtig.

Mama Dan kan hij toch IETS.

Leraar Over een reis naar Sprookjesland.

Papa (tot mama) Haal iets te drinken. (tot leraar) Koffie of een druppeltje, of . . .

(Op dat moment komt Fluppeke op recht vooraan. Loopt de prinses voorbij, blijft plotseling staan als hij de fiets van de leraar ziet. Denkt na. Terug af.)

Leraar Het hoeft echt niet hoor, mevrouw. Maar een kleintje . . . dat neemt niet veel plaats in, nietwaar ?

Papa Dat denk ik er ook van !

(Mama terug naar de keuken. Fluppeke rechts vooraan op met een lange koord, bindt die aan de achterzijde van de fiets vast, verlegt de koord zodat ze niet zo best zichtbaar is. Aan die koord hangen enkele voorwerpen die wat lawaai kunnen maken; voor het publiek echter onzichtbaar. Mama terug op met twee druppeltjes. Fluppeke terug af. Prinses bewondert het breiwerk van Igor.)

- Papa Gezondheid !
- Leraar Gezondheid ! (drinken)
- Leraar Als hij maar wilde . . . Maar Fluppeke is soms zo lui . . .
- Papa 't Zijn kinderen, meester !
- Leraar (staat op, wil vertrekken) Ik moet echter verder. (Kijkt naar papa en mama) Bedankt voor het drankje. (Tot papa, kijkt naar klok) Het nieuws op televisie, zie je . . .
- Mama Bedankt voor je bezoekje, meester !
- Leraar (tot beiden) Nog een prettige avond ! (naar fiets, met fiets af. Mama met glaasjes naar de keuken, papa achter af. De voorwerpen die aan de koord hangen komen nu op de scène. Gerammel houdt op. Loerende leraar – heeft iemand het gezien ? – Maakt de koord los, leraar af. Fluppeke triomfantelijk op.)
- Prinses (tot Fluppeke) Heb jij dat gedaan ?
- Fluppeke Mijn specialiteit !
- Prinses (toont briefje) Je weet wat er op dat briefje staat ? (leest) Ik ondergetekende, Fluppeke, wenst voor altijd in Sprookjesland te blijven. Of moet ik lezen: wenst schoenen te poetsen, te vegen, haren te kammen, . . .
- Fluppeke Waar jij nu over praat ! Dat is allemaal voorbij !
- Prinses Neen ! Dat is helemaal niet voorbij ! Ik doe je echter een voorstel: jij belooft van altijd braaf te zijn, of . . . je gaat gewoon terug mee en komt nooit meer terug. Ik vraag aan een sprookjesschrijver om een sprookje te schrijven dat de schoenpoetser van Sprookjesland zou kunnen heten, of iets dergelijks, en dan kun je nooit meer terug. En denk niet dat ik je niet kan dwingen mij te volgen, nietwaar Prins Igor.
- (Prins Igor knikt veelbetekenend.)
- Fluppeke (denkt na) Jij maakt het ook altijd zo moeilijk !
- Prinses Weet je: Jij bent altijd een profiteur geweest, iemand die te lui is om te studeren, te lui om te werken. En van zo iemand houdt men niet, plaagt men, spot men mee. En dan plaag jij anderen nog meer . . . (korte pauze) Dit is je laatste kans. Prins Igor en ik . . . Wij keren terug naar Sprookjesland. (wijst naar Igor) Zijn breiwerk is af. Hij heeft zijn lesje

geleerd. Hij zal nooit meer naar mensenland verlangen . . . (tot Fluppeke) Beloofd ?

Fluppeke En mag ik Elsje dan nooit meer plagen ?

Prinses Soms mag je Elsje nog een plagen. Soms !

Fluppeke Goed . . . ik zal proberen. Maar ik beloof niets.

Prinses En je best doen in de school, je lessen leren, mama helpen met de afwas, en in de tuin . . . planten . . .

Fluppeke Dat allemaal ?

Prinses Proberen . . .

Fluppeke Vooruit dan maar ! Zogezegd . . . beloofd.

(prinses geeft Fluppeke een kusje en scheurt het papiertje stuk, ook Igor feliciteert Fluppeke met een handdruk.)

Prinses Dag, Fluppeke ! Blijf van sprookjes houden . . . Droom van Sprookjesland. Daag !

(prinses Zoetje streelt Fluppeke. Ze is lief als ze afscheid neemt, ook Igor is vriendelijk, beiden af. Igor toont nog eens fier zijn breiwerk.)

Elsje (op van links vooraan. Ziet potten en pannen; lacht.) Jij pestkop ! Altijd maar plagen. (ziet papiertjes, raapt stukjes op, leest) Sprookjesland . . . hé . . . Waar zou dat kunnen zijn ? Willen we daar eens naartoe gaan . . . Zou dat ver zijn ?

Fluppeke Jij met je Sprookjesland . . . en mijn huiswerk dan ?

Elsje Toch zou ik graag naar Sprookjesland willen. Al die mooie sprookjes. . .

Fluppeke Sprookjes ? Dat lees ik alleen maar in héél mooie boeken. En . . . Wij zouden ook een sprookje kunnen schrijven. Het sprookje van lief Elsje en stout Fluppeke, de pestkop.

Elsje Neen, jij bent geen pestkop. Jij bent mijn lieve grote broer. De liefste jongen van héél de wereld. (geeft Fluppeke vlug een zoentje.)

(op achtergrond liedje: ik ben Fluppeke . . . Fluppeke en Elsje zingen samen met de zaal. Tot slot gaan ze met hun gezicht naar elkaar staan, vormen met hun mond een trechter, steunen ieder op een voet en geven zo langzaam een kusje.)

Doek.